

Bir Ayna Asalım Gül Dalına

— asli-kaya · 25 Kasım 2009

/Takılma özüme ayna
Aksindeki yabancı iz benim.
Öyle bir sevda var ki içimde
Kalbime bile sahip değilim.../

Sondu geçen hidrellez,
Son kez gül ağacının dikenlerine asmıştım dileklerimi...
Çaputlarımdan başka,
Sana adanacak hiçbir şeyim kalmamıştı ki...

Basbayağı hiçliğin iç çekişlerimde
Sonradan fark ettim
Aslında hiçbir şeydim, İlhan'ın dizelerinde...

Her şiirin sonunda şair olurdum düşlere
Her düşün ardına üç nokta eklerdim,
Garip bir telaş içinde...

/Takılma gözüme ayna
O gülümseyen ben değilim!/

Sondu geçen mayıs
Son kez baharıma çağırmıştım ellerindeki öksüz gelincikleri...
Hüznümden başka,
Sana harcanacak neyim kalmıştı ki...

Ben yoktan sana dönmeyi ezberlemiş benliğime
Söz vermeyi de çoktan bırakmıştım.
Eski bir şarkının nakaratı gibi,
Asılsızdı senden gitmeler...

Her şarkının sonunda bestecisi olurdum hasretin
Her hasret perdesine üç nokta eklerdim,
Külü alazlamak için...

/Alaycısın seyrime ayna!
Ne yapayım sevdayı ben böyle saplarım soluma.../

Bozuk bir plak gibi aitsizim hayatın sesine
Senli düşlerimdeki kırmızı uçurtmanın da ipleri koptu çoktan
Yamalı halimle yağmur sonrasını beklerken,
Gökkuşağının terk ettiği
Kara günler yaşıyorum sensiz, sebepsiz...

Aslında hiç işte her şey
Benimkisi kendi kendine bir oyun
Hayalini çizdiğim, kağıttan gemilere...

Bir fırtına kopar solar mürekkep,
Batarsın gözpınarımda tuzlu bir ize.
Garip bir sızı yerleşir o an,
Prensesin olduğum düşlere...

/Ağlıyorum işte
Boşa şaşırma ayna!
Akıyor içim, gülümseyen seyrime.../

Sondu geçen bahar,
Sondu güya...
Şimdi karakış ince ince saklanırken sancıma
Kar yemiş çaputlarımı çözüyorum,
Önümüzdeki bahara...

Öyle sıkı düğümlemişim ki kaderimi
Parmağıma kaç kez batmış dikenin
Acısını hissetmiyorum bile...
İçimdeki yıkıntıların üzerine
Beton dökmeyi çoktan unutmuş umarlarımı
Terk etmek de boşa...

Sonlara da bir son veriyorum artık
Nasıl olsa,
Seninle bitip seninle başlıyorum yarına...

Söyle bana daha ne yapayım,
Adına sev ile başlayan tüm sözcükleri büyüttüğüm;
Ben artık ne yapayım?

/Bak ayna,
Gözlerimde yine o anlamsız, sevdalı gülümseme...
Bir de umut mu dedin?
Ben o ışığı hiç söndürmedim ki.../

Seni tanıdığım gün ekmiştim, bahçemdeki gül ağacını
Üç dilek tutmuştum gelecek için;
Ben, sen ve biz...
Eder miydi sevda?
Eder miyiz?

Bir kez aynadaki beni görmenden başka
Bir emelim de kalmadı artık...

Düşümde sen, gülüşüm de
Elbet geçecek bu kış
Elbet yaralar sarılacak
Sen yeter ki yüreğime sahip çık,
Bir minicik sevda için karartma...

/Tamam ayna, pes ettim!
Ben iliklerime kadar bu sevdanın esiriyim.../

Gül ağacına astığım birkaç eski dileğim
Olma artık, olma!

Körpe bir gelincikle dayan kapıma
Bir ayna asalım biz olan gülün dalına...

13/25 Kasım 2009